

Forfatter: ?

Titel: Daglig Bøn af Alle Danske og Norske for Kongen, Fædrelandet og hver Mand.

Citation: ?: "Daglig Bøn af Alle Danske og Norske for Kongen, Fædrelandet og hver Mand.", i
?: *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10*, A. F. Stein, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter:
https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_010-shoot-workid2_010_015.pdf (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

⌂

Daglig Bøn af Alle Danske og Norske for Kongen, Fædrenelandet og hver Mand.

Kiøbenhavn, 1772. Trykt og tilkiøbs hos August Friderich Stein, boende i Skidenstrædet i No. 171.

2

3

✠ Til Læseren Er Du min Landsmand, bør Du tænke som jeg: Det er: Du bør elske Din Konge og Hans Arvehuus, Dit Fædreneland og Dig selv. Hvad enten Du hører til de Store eller Smaae i Landet, bør Du bede for det; thi ellers beder Du aldrig vel for Dig selv. Endog med Din Bøn kand Du gavne det; thi Gud hører Bønner: og et heelt Lands Bønner i Jesu Navn, dagligen udøste for hans Ansigt, kommer tilbage med Velsignelse, og skal blive stærke til at modstaae Kongens, Guds og Landets hemmelige og aabenbare Fiender. Beed selv uden Afla

4

✠ delse, og om Du vil, kand Du her bede med mig. Aldrig kand jeg glemme Guds Velgierning ved Kongens Huus; og glemmer Du den, saa hverken frygter Du Gud eller ærer Kongen. Elsk Gud, troe paa hans Søn, beed daglig for Kongen, Hans Huus, Dit Fædreneland og Dig selv: og arbeid daglig troligen i Dit Kald, og opmuntre andre, hvem Du kand, til alt dette: og Du skal see, at det skal gaae Dig og Dine vel, og det Folk vel, som Du hører til. Gud vil være os naadig; thi han forbarmede sig over os i Nødens Tid; det har Du seet: Gjør Du da, hvad Gud har foreskrevet Dig; thi skulle Du ville gjøre Guds Naade forgieves?

5

✠ Herre, vort Herskab, Du som skabte Jorden, og gjorde, at alle Menne- skens Børn boe derpaa af eet Blod, Du deelte Landene imellem dem, og satte hvert Folk deres bestemte Grændser: ogsaa vore

✠ Fædre førde Du til Norden og udbredte dem

6

✠ 6 der: Du gjorde dem til Folk, og satte dem Fyrster: Du foreenede os efterhaanden under eet Hoved, og bød os at være Brødre. Din Kundskab gav Du os, da vi gik til de stumme Afguder, ja i Din egen Tid adspredte Du Vildfarelser fra vore Grændser; og aabenbarede for os Dit Ord, der er et evigt Livs Ord; thi det lærer os at kiende Dig og den, Du udsendte, Jesum Christum. Ved dette Dit Ord samlede Du imellem os en liden Hiord, som troede paa Din Søn, og i hans Navn paakaldte dig i Sandhed. Du gav os Konger, som kiendte Dig, og agtede det for deres største Ære at bekiende Dig og være Dine: Derfor velsignede Du dem, og gav dem Lande til Arv, og en lyksalig Regiering til et Pant paa Din Velbehagelighed : Vore Fædre levede under deres Scepter et roligt og stille Liv i al Gudfrygtighed og Ærbarhed: Landet gav sin Grø-

7

✠ 7 de: Sandhed og Miskundhed boede inden vore Grændser: Din Velsignelse saaes imellem os; og syndede vore Fædre og deres Konger, saa forlod Du dem dog ikke, men tugtede dem og førde en Fiende op over dem, og naar de igjen ydmygede sig for Dig i deres Hierters Bodfærdighed da jog Du deres Modstandere tilbage, og vederqvægede dem. Ach! vor Fader i Christo Jesu, Du, vor eeneste Tilflugt, til Dig vende vi os i vort Hiertes Angest, og Dig anraabe vi. Forlad os ikke; men forbarm Dig over os, som Du forbarmede Dig over vore Fædre. Vore Synder ere store, og vore Misgierninger maae skrige over os til Din ophøiede Throne, og udkalde Din Retfærdighed til at hevne Din Æres og Dine Velgierningers og Dit Ords Foragt iblandt os. Du har givet

✠ os en langvarig Fred, længere end noget andet Folk paa Jorden, og dog ere vi forgiældede,

8

8 og Fremmede fortærrer vort Gods. Du har givet os et frugtbart Land, hvor Korn og Fæe kunde være i Mangfoldighed: og see vor Jord er bleven Aar ester Aar, som det Land, Du forbandede, og vore Hiorder omstyrte iblandt os. Du gav os Skove og Bierge at udføre Rigdomme af, og et stort Hav fuldt af Fiske; men Du tog Velsignelsen bort, og Havet gav intet, og Træ og Metal tabte sin Priis, saa Armod blev vor Deel, og Hunger fortæredede vore Brødre. Du gav Kundskab imellem os, større end den, vore Fædre havde; og dog blev vor Viisdom til Daarlighed: galne Raad ginge frem, og de Kloge kunde intet udrette. Dit Ords Lys udbredte sit Skin iblandt os, og Saliggjørelses Forstand blev overflødigere end hos vore Fædre: og dog rasede Ugudelighed, og Ondskab og Spotterie foreenede sig, for at gjøre os til et Sodoma, Din Vredes Ild burde

9

9

opbrænde. Ja! Vore Øine saae Ødeleggelsens Vederstyggelighed: Tyranie og Horerie og Guds Bespottelse at herske og træde aabenbar frem for vore Øine; at skiule os med Skiendsel og true os med den sidste Ødeleggelse. Afskum og Folkenes Vemmelse afløste hinanden for at plage os, og fornede vor Herlighed: hvert Aar gav os nye Græmmelse: og tilsidst foreenede en rasende Bande sig af Egne og Fremmede for at begrave vor sidste Ære og nedstyrte os i al Ulyksaligheds Afgrund. O! Du Jordens Dommer, som tugter et syndigt Folk, og revser de Ugudelige, Din Haand føle vi, og lær os at erkiende, at det er vore Synder, der tugte os, og vore Misgierninger, der have ført Din Dom over os. Ja! Fader, vi ere afvegne Børn, som ikke have vildet kiende de Ting, der høre til vor Fred. Vi have Dit Ord og Din Søns Befalninger, og dog have vi

10

10

ikke elsket og holdt dem: saa mange af os have foragtet Dine Vidnesbyrd: saa mange ikke holdt sig til Jesu sande Ord, men vandret efter deres eget Hiertes Tykke. Du haver befalet os at komme til Dig ved Din Søn, og grunde vor Troe paa ham, som Du gav os til Forsoner og Talsmand; men vi forlode i Hobetal denne vor Saligheds Klippe, og ville selv være reene og Din Naa- de værdige. Du truede os med en ødeleggende Fiende: Vi kaldte paa Dig i vor Nød, og ved en eftertænkelig Almagts Virkning reddede Du os; men neppe vare vi frelste, førend de fleste af os glemte Din inderlige Barmhertighed, og henkastede sig i den skammeligste Utaknemlighcd. Du tugtede os med egennyttige Mænd og ulykkelige Raadgivere: i steden for at omvende os til Dig, knurrede vi, bleve Syndere og dog torde være misfornøiede. Vi saae vort Lands Armod og

11

11

Elendighed: og ikke desmindre vare vi overdaadige, søgte at røve det og hinanden, paa det vi siden kunde fortærrer alt i vore Vellyster. Vi burde elske vor Konge og vortFædreneland; men hvor mange iblandt os have søgt at berige sig ved hans Skade, og hvor faa ere de, som sandeligen elske deres Folk! Ach! Herre, Herre forbarmende Gud og Fader i Christo Jesu, ynkes over os, og leed os til at kiende os selv, at vi kunde forlade vore onde Veie og omvende os, enhver fra sine Overtrædelser. Du seer dem, som endnu ikke røres af vort arme Lands Ulykke og deres egen Uselhed. Du seer de Foranderlige (og hvor mange ere ikke de iblandt os) som af Vanvittighed eller Ondskab kun ønske at see Omstyrtninger, for enten at føde et daarligh Sind, eller opnaae et ugudeligh Haab. Du seer de Utaalmodige, de Knurrende, Din Siel hader, som hverken kand taale de onde eller

12

12

gode Dage; men stedse hige efter nyt, ere kloge i deres egne Øine, og forgribe sig mod Dit Forsyn. Du seer de Vellystige og Letsindige, som forhen løbe, hvor Syndere kaldte dem, og endnu hige efter den ureene Glæde. Du seer den store Mængde: iblandt os, som ikke elsker deres Fædreneland, men dem selv, og vilde endog paa dets ødeleggelse opføre deres usle Lykkes Bygning. Ja! Dine alvidende Øine randsage dem, som lure paa Kongen og vort Fædreneland, og ville igien indvikle Begge i deres Snarer, for at omkaste vort sidste Haab, og gjøre os til det allerulykkeligste Folk i Verden. O Fader! O Jesu, vor Talsmand, ynkes over os! See til vor Elendighed, og oplad vore Øine, at vi maae selv see den. Ach! lad os bekiende vore Synder for Dig, ydmyge os af Hiertet, forlade alt vort onde Væsen, og søge Dit Ansigt i Jesu Christo, vor Forsoner!

13

13 Ach! giv os den Bedrøvelse efter Dig, der kand virke i os Omvendelse fra al Egenraadighed og Vellyst, og gjøre os bøielige for Dig; og lydige mod den hellige Lærdom, Du haver betroet os. Din Miskundhed og Trofasthed er stor mod Kongen, Din Tiener. Du har hidtil bevaret Ham: Giv Ham Saliggjørelses Forstand og

Din Kierligheds Erkiendelse og Din herlige Naades Beskyttelse. Ophøi Du Hans Forstand til den Viisdom, hvorved Fyrster regiere lykkelig; og Hans Sind til den Fasthed, som alleene giver gode Raad Bestandighed. Du har givet Ham og alle vore Konger et troe Folk; Giv Ham og at elske dette Sit Folk, og skienk Ham den Glæde at see længe dets Lyksalighed og fryde Sig deri. Enkedronningen, som elsker Dig, og aldrig har bedrøvet os, ville Du al God- heds Fader, unde den Naade, Hun saa høit skatter, i mange Aar at see Kongen lyksalig,

14

☒ 14 Folket velsignet, og Dig æret iblandt os. Kron- prindsen, lad Ham opvoxe i Din Viisdom og Kundskab, og dannes efter Din Villie til en god Fyrste i sin Tid. Giv Kongens Broder Din Viisdoms Aand, og Din mægtige Naade følge og omringe Ham, Pindsesserne, lad Dem blive i Din Samfund, og glædes ved at kiende Din Miskundhed. Ja! Barm- hiertige Frelser! Beed Du for os, Dit arme Folk, og befæst Du vor svage Gierning. Giv Kongen troe Raadgivere, og viis dem de Raad, Du vil velsigne. Lad Eenighed boe i Kongens Huus, og Klogskab i Hans Raadsal, og Din Frygt i alle Hans Tienere. Ved den Hevns Dom Du har udøvet over de onde og falske Tienere, skræk Du alle dem, som kunde lyste efter at følge deres Exempel, og ville igien besnære Kongen; og adsplitte Hans Huus. Ja ! Du mægtige Herre, som sønderknuser Dine Foragtere, kast hver en Ugudelig, hver en Un-

15

☒ 15 derfundig, som Du seer at ville endnu skade Kongen og dette arme Land, kast Du dem ned i Beskiæmmelse og den Elendigheds Følelse, som kand omvende dem; og redde os. Du har viist, at de fare vild, som tænke at spotte Dig, og forstyrre os, stil delte Din Vredes Exempel saa levende for alles Øine, at Efterstræbelse og Skalkheds Paafund engang maae ophøre iblandt os. Ach! Herre, Herre, Din Frygt være for vore Øine, og Din Aand bevare vor Aand. Formindsk de Ugudelige blandt os, at Din Vredes Haand kunde ophøre over os, formeer Dine sande Børn i vort Land, at Vederqvægelsens Timer kunde komme, og vi igien kunde blive lyksalige. Velsigne Du, Du, der alleene kand, Ordets Prædiken i vore Kirker, og Forligelsens Tieneste, Du haver sat iblandt os. Velsigne Du Kongens Raad til Landets Bedste, og alle ærlige Handteringer til Kongens Ære, Giv Du os Flittighed og

16

☒ 16 Redelighed hver i sit Arbeide og Lyksalighed og Stadighed i vore offentlige Sager. Herre! lad os leve Dig, og døe Dig. Amen.